

undervisningspligtige Børn. Naar jeg derfor skal omtale dette sidste Vædringsforslag, skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg maa holde paa, at Sognepræsten fremdeles som hidtil er Formand for Skolekommissionen. Jeg ser ikke nogen som helst Grund til at forlade den Regel, der blev indført i 1867, og jeg har ikke hørt anført noget, som kunde tale herimod. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at der undertiden kan være flere Sognepræster i samme Pastorat, vil kunne nødvendiggøre en Omredaktion af Bestemmelsen om, at Antallet af Skolekommissionens Medlemmer altid skal være ulige, og ikke under 5. Det er jo Meningen, at Medlemmerne i Skolekommissionen skal vælges med Halvdelen af Kommunalbestyrelsen og Halvdelen af de nærmere betegnede Vælgere, men for saa vidt der er to Sognepræster i Kommunen, vil der efter denne Bestemmelse kun blive tre, fem eller syv, der skulle kunne vælges af Vælgene. Men det vil jo kunne rettes ved en Redaktionsændring. Forslaget indeholder ikke nogen Bestemmelse om, at Lærere ikke skulle kunne vælges til Medlemmer af Skolekommissionen. Det finder jeg er en Mangel ved Forslaget. Det er derimod indført ved Vædringsforslaget under Nr. 32, og for saa vidt kan jeg billige denne Bestemmelse. Dernæst maatte Vælgene efter Vædringsforslag under Nr. 33 b selvfølgelig indskrænkes til dem, der vare over 30 Aar, og det maatte dernæst jo ogsaa kun være de ægte Børns Fædre, der skulde kunne have Valgret.

Jeg kommer dernæst til Vædringsforslag under Nr. 34, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen), og jeg skal herom udtale, at for saa vidt der til Grund for dette Vædringsforslag ligger Ønsket om, at man maatte komme til en bedre Ernæring af den fattige Befolknings Børn, saa er det en Tænke, der maa møde Sympati hos os alle. Det er en smul Fremtidstænke, jaaledes som det i Forgaars blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier). Men naar vi komme til Spørgsmaalet om, hvor vidt vi nu skulle indføre Bestemmelser i saa Henseende i en Skolelov, maa jeg rigtig nok tage stærk Afstand herfra. Det kan ikke være Skolens Opgave at tage sig af Børnene ud over det, der angaar deres Undervisning og Omsorgen for, at de i selve Skolen leve under saadanne hygiejniske Forhold, der ikke ere skadelige. Men ligesaa lidt som det er faldet den ærede Forslagsstiller ind at indføre nogen Bestemmelse her, der skulde gaa ud paa, at Staten eller Kommunen skulde tage sig af Skole-

børnernes Ferieophold — en Foranstaltning, der efter min Mening har lige saa meget at betyde som Bespisning af Børnene i Skolen —, lige saa lidt finder jeg Grund til her at indføre en Bestemmelse som denne. Jeg kan derfor heller ikke følge den Opfordring, der blev rettet til mig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds om at tage Anledning af dette Vædringsforslag til at lade undersøge de finansielle Virkninger, som en Bestemmelse som denne vilde faa. Jeg kan ikke erkende, at det er noget, Skolen kan tage sig til Opgave. Det er en Sag, som maa være henvist til at bringes frem ad Frivillighedens Vej, og vi se jo ogsaa rundt omkring Aar for Aar, hvorledes Interessen for Friskolebørns Bespisning er voksende. Lad denne Sag vokse sig stærk paa denne Maade ad Frivillighedens Vej, ligesom Spørgsmaalet om Skolebørns Ferieophold om Sommeren paa Landet, saa er det muligt, at Sagen kan komme til at nyde Støtte fra Kommunerne og fra Staten, men jeg kan ikke tænke mig, at man skulde komme saa vidt, at man skulde kunne paalægge det som en Pligt for Kommunerne og Staten at træde til i det Omfang, som er tilfaldet ved det foreliggende Vædringsforslag. Det ærede Medlem vilde ikke anerkende de forfættelige Indvendinger, han selv nævnde, der kunde gøres mod Vædringsforslaget: at det vilde kunne lamme Forældrenes Ansvarfølelse over for Børnene, staae Familielivet o. s. v. Men han vilde bøje sig for de økonomiske Hensyn. De Tal, han selv anførte med Hensyn til Forslagets Virkninger i saa Henseende, turde være tilstrækkelig talende for at paavise, at det er en Opgave, det er ganske umuligt for Staten og Kommunen at tage op for Tiden (Afskydelse af Bern tzen). Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) gør opmærksom paa, at dette endog saa er smaa Tal, der bleve nævnte. Ja, jeg huster, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds antydede, at han i sin Beregning ikke havde taget Hensyn til Indretning af Køkkener, Tillavning af Maden o. s. v. Jeg tror, det vilde forhøje Omkostningerne — hvis jeg ikke tager meget fejl — til henved det dobbelte. Det er dog altsaa en Udgift, som man ikke saadan ganske oversladt kan gaa hen over.

Dernæst kommer jeg til de Vædringsforslag, der ere stillede til § 9 angaaende Raldsretten. Jeg skal tillade mig i saa Henseende at udtale min Aerkendelse af de Bestræbelser, der i det ærede Udvalg ere gjorte for at finde en Udvej i dette Spørgsmaal. Men jeg maa tillige beklage, at jeg